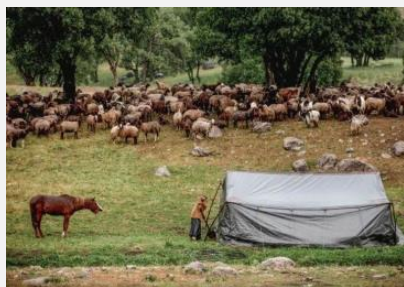

پارک ملی لار کجاست؟

پارک ملی لار یا دشت لار کجاست؟

براساس این گزارش؛ پارک ملی لار با مساحتی افزون بر ۳۰ هزار هکتار، یکی از مناطق طبیعی حفاظت شده و شگفت انگیز ایران با اکوسیستم های کوهستانی مرتفع و آبی است. دشت لار از شرق به کوه دماوند و پلور، از شمال به استان مازندران و از جنوب و غرب به شمیرانات استان تهران محدود می شود.

این منطقه در سال ۱۳۵۴ به پارک ملی مبدل شد، اما پس از انقلاب براساس تصویب شورای عالی حفاظت محیط زیست از سال ۱۳۶۱ درجه حفاظتی آن به منطقه حفاظت شده کاهش یافت؛ از سال ۱۳۷۰ برخی از مناطق آن دوباره به پارک ملی تبدیل و شکار و تیراندازی در آن ممنوع شد. محدوده پارک ملی لار فاقد نقاط مسکونی دائمی (شهر و روستا) است، اما از زیست بوم های مهم عشایری به شمار می رود.

این دشت تماشایی و بکر در قدیم الایام نیز یکی از تفرجگاه های بیلاقی حاکمان و محل چرا دام عشایر بوده است و به دلیل وجود آبشارها، رودها، کوه ها و ارتفاعات و مناظر چشم نواز مورد استقبال قرار داشت. از این منطقه به عنوان یک منطقه اکوتوریستی و تحقیقاتی، و برای پژوهش و آموزش نیز بهره برداری می شود.

دسترسی به دشت لار در استان تهران، از جاده پلور و پاسگاه محیط بانی دلیچای (ورودی شرقی)، از گردنه روستای ایراء لواسان بزرگ و پاسگاه محیط بانی قوشخانه (ورودی جنوبی)، از جاده روستای گرمابدر رودبارقصران و پاسگاه شکاربانی گرمابدر (ورودی غربی)، و جاده کوهنوردی دشت هویج روستای افجه لواسانات (قله پرسون – حوالی امامزاده پنج تن) میسر است.

پارک ملی لار منطقه حفاظت شده و شکار ممنوع است و هیچ گونه تصرفی به این منطقه مجاز نیست. این مهم با مدیریت افراد متخصص و مجرب حاضر در تورهای گردشگری کنترل می شود، چراکه تورها دارای خط حرکت و مسیر مشخص هستند.

این منطقه از نظر آب وهوایی، ناحیه ای کوهستانی و سرد با زمستان های طولانی، یخ بندان های زیاد و تابستان های خنک است و تحت تأثیر جبهه هوایی که از ناحیه دریای مدیترانه و اقیانوس اطلس می وزد، قرار دارد. دشت لار دارای پوشش گیاهی انبوه و تنوع جانوری فراوانی است؛ تقریباً تمامی جان داران و گیاهان منطقه البرز مرکزی در این پارک وجود دارند. عوامل بوم شناختی، توپوگرافی، خاک و سایر عوامل حیاتی، پوشش گیاهی و متنوع پارک ملی، از دیرزمان راه تکامل را پیموده و در ترکیب آن بویژه تحت تاثیر چرای بی رویه دام تغییراتی حاصل شده است. به طور کلی پوشش گیاهی منطقه از تیپ علف زار مشتمل بر گندمیان پایا و بوته زارها و پوشش های آلپی تشکیل شده و گیاهان دارویی صنعتی و غذایی دره لار نیز متنوع و دارای معروفیت و سابقه طولانی است که می توان از والک، گلپر، چای کوهی، گل گاو زبان، شیرین بیان، کاسنی، آویشن، پیازک، موسیر، باریجه، گون، خرگوشک، پونه، کاکوتی، شقایق و قارچ نام برد. به علت موقعیت ویژه کوهستانی و آب منطقه در فصول مختلف سال، پرندگان مهاجر و بومی چون کبک و کبک دری، بلدرچین، عقاب طلایی، هما، سارگپه، درنا، فلامینگو، دلیجه، باکلان، حواصیل سفید و خاکستری، و از پستانداران می توان میش و گوسفند وحشی البرز مرکزی، کل و بز، قوچ، پلنگ، گرگ، خرس قهوه ای، گراز، گربه وحشی، سمور، خرگوش، شغال و روباه را نام برد که به علت زیستگاه های مناسب، از رشد خوبی نیز برخوردارند.

برخی از خزندگان، دو زیستان و آبزیان پارک ملی لار نیز از عبارت اند از افعی دماوندی، افعی البرزی، یله مار، بزمجه، لاکپشت، انواع مارمولک و قورباغه و ماهی قزل آلای خال قرمز از نادرترین گونه های آبرزی جهان که گونه ای غیربومی که در دوران پیش از انقلاب وارد آب های رود لار شد. زنبق وحشی بنفش و ارغوانی، مرگک و گل زرد و شقایق دشت لار را در بهار رنگارنگ کرده و زیبایی آن دو چندان می شود.

رودهای دیو آسیاب، سفید آب، الرم، ورا رود، چهل بره، آب سیاه چال، آب امام پهنک از رودخانه های این منطقه سرسبز هستند که همگی به سمت سد لار سرازیر می شوند و بخشی از آب تهران را تامین می کنند.

از کوه های دشت لار نیز می توان به کوه دماوند، دیو آسیاب، یخ کمر، پهنک، زرشکی، کمردشت، نمک کوسر، سیاه حال، آه، اسب کلک و د، آخ که گند اشاه کد.

